

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Václav VLČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 19. 12. 2024
sp. zn. Zin 206/2024

P. N.
t. č. Věznice Bělušice
Bělušice 66,
435 26 Bečov u Mostu
XY@centrum.cz

Vážený pane N.,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 3. 12. 2024 Vaši žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“), v následujícím znění (přepis písemné žádosti):

„1. Žadatel dle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb. (dále jen INFZ) požaduje přímé poskytnutí následujících informací ve smyslu ust. §6/2 INFZ:

2. Poskytnutí informací, a sice výtisku judikátu 2 Cdo 2/93 (B 19/1993) a 20 Cdo 1045/99 (SJ, 2001, č. 14). Oba na str. 1088 publikace Občanský soudní řád komentář, Drápal, Bureš a kol., C.H.Beck 2009, 1. vydání. Oba se zabývají nepřezkoumatelností rozsudků při nesplnění zákonných podmínek (§ 120, 132, 157 o.s.ř.).

(jsou-li tyto judikáty v elektronické podobě, tak je prosím nad rámec výtisku fyzického zaslat i na můj email XY@centrum.cz, abych je mohl zaslat advokátce)“

Povinný subjekt předesílá, že i v případě písemné žádosti o informace respektuje případnou volbu způsobu doručení požadovaných informací na e-mail jako na doručovací adresu, **této možnosti se nicméně nelze domáhat jako (další, souběžné) alternativy k doručení prostřednictvím poštovních služeb.** Povinný subjekt i nadále setrvává při názoru, že není možné při doručování postupovat dualisticky, a to jak ve formě „současného“ doručování více různými způsoby, tak ani „následného“ či „postupného“ doručování, tj. po prvním řádném doručení, které by mělo význam pro lhůty pro podání případného opravného prostředku, dále přistoupit k dalšímu doručení, jelikož to už z pohledu informačního zákona postrádá důvod (již bylo řádně doručeno a dané řízení ukončeno). Povinný subjekt dodává, že vnímá byrokratickou zátěž na obou stranách, ale i pře to nemůže bez zákonného podkladu přistoupit k provádění úkonů, s nimiž informační zákon nepočítá a nijak je nepředpokládá.

Sdělení o odložení části žádosti podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona

Pokud podle § 15 odst. 1 povinný subjekt žádosti o informace „*nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží*“.

Podle § 14 odst. 5 písm. c) „*Povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli*“.

Podle § 2 odst. 1 informačního zákona jsou povinné subjekty povinny poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Působnost Nejvyššího soudu je popsána v § 14 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), který stanoví, že:

„(1) Nejvyšší soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že a) rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích v případech stanovených zákony o řízení před soudy, b) rozhoduje v jiných případech stanovených zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

(2) Nejvyšší soud dále rozhoduje a) o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů, vyžaduje-li to zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena, b) v dalších případech stanovených zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

(3) Nejvyšší soud sleduje a vyhodnocuje pravomocná rozhodnutí soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení a na jejich základě v zájmu jednotného rozhodování soudů zaujímá stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu.“

V rámci části projednávané žádosti požadujete informace, konkrétně v případě **rozhodnutí sp. zn. 2 Cdo 2/93** se nejedná o rozhodnutí Nejvyššího soudu, nýbrž **Vrchního soudu v Praze**. Pro úplnost povinný subjekt jen ve stručnosti dodává, že Nejvyšší soud používá jako „výhradní“ označení agendy „Cdo“ až od roku 1998, do té doby používal i označení Cdon. Vrchní soud v Praze, který vznikl jako nástupce „republikového“ Nejvyššího soudu, pak po jistou dobu používal pro svoji agendu označení „Cdo“. Při dohledávání rozhodnutí těsně po vzniku samostatné České republiky je tak nutné dbát zvýšené opatrnosti.

Jelikož požadujete informace mimo působnost Nejvyššího soudu, jimiž Nejvyšší soud nedisponuje a zároveň ani nemá žádný zákonný důvod, proč by jimi disponovat měl, proto se projednávaná žádost podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona částečně **odkládá**.

Poučení: Proti odložení žádosti o informace nebo její části je možné podat stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) ve spojení s § 16a odst. 3 písm. a) informačního zákona. Stížnost lze podat do 30 dnů ode dne doručení. Lhůta začíná běžet následující den po dni doručení. Stížnost se podává k Nejvyššímu soudu, který ji následně předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů k rozhodnutí, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované informace, vyjma informací, které se nenacházejí v působnosti povinného subjektu a které proto byly odloženy, poskytuje formou následujícího sdělení a přílohy.

Podle § 15 odst. 3 informačního zákona *„Pokud povinný subjekt poskytuje informaci formou kopie dokumentu, z něhož vyloučil pouze osobní údaje nebo informace, které jsou bankovním nebo obchodním tajemstvím a které získal při postupech podle správního, daňového nebo kontrolního řádu, nemusí vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti.“*

K projednávané žádosti povinný subjekt poskytuje pseudonymizované rozhodnutí sp. zn. 20 Cdo 1045/99, které je **volně dostupné** i na webu www.nsoud.cz.

Závěrem povinný subjekt dodává, že informace jsou poskytovány **bez chráněných osobních údajů** účastníků řízení či třetích osob. Projednávanou žádostí bylo požadováno poskytnutí rozhodnutí v „plné“, tedy nepseudonymizované podobě, jelikož v jejím textu nebyla náležitost anonymizace (pseudonymizace) uvedena. Povinný subjekt tak části žádosti nemohl vyhovět, konkrétně v rozsahu chráněných osobních údajů, které není možné poskytnout. Povinný subjekt přitom dospěl k závěru, není nezbytné přistoupit k vydání rozhodnutí, jímž by projednávanou žádost částečně odmítal v rozsahu osobních údajů, a to plně v souladu se zákonnou možností vymezenou ve výše citovaném ustanovení § 15 odst. 3 informačního zákona.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Lhůta pro podání stížnosti začíná běžet den po dni doručení. Stížnost se podává Nejvyššímu soudu, který ji k rozhodnutí předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

S pozdravem

Mgr. Václav Vlček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha: 20 Cdo 1045_99.pdf